

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2193

Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ (Ἰω. 9,1-38)
2 Ἰουνίου 2019

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Τὸ βαθύτερο αἴτιο τῆς ἀπιστίας

«Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς τοῦ Μωυσέως ἐσμὲν μαθηταί» (Ἰω 9,27-28)

Θαῦμα, μεγάλο θαῦμα, ἐπιτέλεσε, ἀγαπητοί μου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· **ἓνας ἐκ γενετῆς τυφλὸς εἶδε τὸ φῶς του!**

Τὸ θαῦμα αὐτὸ ἔγινε **δημοσίως**. Ὁ δυστυχισμένος ἐκεῖνος ἄνθρωπος ἦταν γνωστὸς στὴ μικρὴ κοινωνία· τὸν ἔβλεπαν οἱ γείτονές του κι ὅλοι οἱ περαστικοὶ νὰ κάθεται πάντα σ' ἓνα πολυσύχναστο μέρος καὶ νὰ ζητιανεύη. Τώρα λοιπὸν, ποὺ τὸν εἶδαν θεραπευμένο, ἀποροῦσαν καὶ συζητοῦσαν γι' αὐτὸν μεταξύ τους· Νά 'νε ἄραγε αὐτός, ἢ μήπως κάποιος ἄλλος ποὺ τοῦ μοιάζει;... Ρώτησαν καὶ τὸν ἴδιο· -Ἐσύ εἶσαι; Κι αὐτὸς τοὺς διαβεβαίωσε· -Ἐγὼ εἶμαι. -Καὶ πῶς ἄνοιξαν τὰ μάτια σου; Αὐτὸς τοὺς ἀπήντησε· -Ἐνας ἄνθρωπος ποὺ τὸν λένε Ἰησοῦ ἔκανε λάσπη, ἄλειψε μ' αὐτὴν τὰ μάτια μου καὶ μοῦ εἶπε· «Πήγαινε στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλῶμ καὶ πλύσου». Πῆγα λοιπὸν ἐκεῖ κι ἀφοῦ πλύθηκα εἶδα τὸ φῶς μου. -Ποῦ εἶνε τώρα αὐτός; τὸν ρωτοῦν. -Δὲν ξέρω, τοὺς ἀπαντᾷ (βλ. Ἰω. 9,8-12).

Πολλοὶ λοιπὸν τὸν εἶδαν, καὶ θά 'πρεπε νὰ πιστέψουν, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴ δύναμι **μόνο μὲ τὸ λόγο του** νὰ κάνη τέτοια θαύματα, νὰ δίνη μάτια σὲ τυφλοὺς, δὲν εἶνε ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ **εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Θεός**. Τὸ θαῦμα αὐτό, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα θαύματα τοῦ Κυρίου, πιστοποιοῦσε καὶ ἀποδείκνυε μὲ τὸν ἐπισημότερο τρόπο τὴ θεότητά του. Κάθε ἄνθρωπος ποὺ διανοεῖται σωστά, ποὺ σκέπτεται λογικὰ καὶ ἐξετάζει ἀντικειμενικὰ τὰ πράγματα, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ καταλήξῃ στὸ συμπέρασμα ἐκεῖνο ποὺ τόσο ἀπλᾶ καὶ τετραγωνικὰ διατύπωσε ὁ θεραπευμένος τυφλὸς μπροστὰ στὸ Συνέδριο τῶν φαρισαίων· «Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη», τοὺς εἶπε, «ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν». Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ

τοῦ κόσμου δὲν ἀκούστηκε ποτὲ ὅτι ἄνοιξε κάποιος μάτια ἀνθρώπου ποὺ γεννήθηκε τυφλός· ἂν αὐτὸς δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κάνη τίποτα (Ἰω. 9,32).

* * *

Τὸ θαῦμα ἦταν ὀλοφάνερο, ἀγαπητοί μου. Ἄλλὰ οἱ φαρισαῖοι δὲν πείθονται, ἀπιστοῦν. Θέλουν νὰ ἐρευνήσουν ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς τὸ γεγονός. Καὶ **ἀρχίζουν τὴν ἐρευνα**.

Ἐξετάζουν πρῶτα - πρῶτα **τὸν ἴδιο τὸν θεραπευμένο** τυφλό, καὶ τὸν ἀκοῦνε νὰ διηγηθῆται τὸν τρόπο τῆς θεραπείας του, ποὺ ἦταν ἀπλούστατος· μία ἐπίχρισις - ἐπάλειψις μὲ πηλὸ - λάσπη, ἓνα νίψιμο - πλύσιμο τῶν ὀφθαλμῶν - ματιῶν στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλῶμ, καὶ ὁ τυφλὸς ἐπέστρεψε βλέποντας. Πολλοὶ τυφλοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν τὸ ἴδιο ποὺ ἔκανε αὐτός, ἀλλ' ἀσφαλῶς δὲν θὰ θεραπεύονταν. Γιατί; Διότι ἔλειπε **ἡ διαταγὴ Ἐκείνου**· ἦταν φανερό, ὅτι ὄχι τὸ χῶμα τοῦ πηλοῦ οὔτε τὸ νερὸ τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλῶμ, ἀλλὰ κάτι ἄλλο, ὁ λόγος δηλαδὴ τοῦ Κυρίου, αὐτὸ τὸ παντοδύναμο πρόσταγμα, δημιούργησε ὀφθαλμούς, ἔδωσε μάτια καὶ θεράπευσε τὸν ζητιάνο αὐτόν. Ὁ ἴδιος λοιπὸν «**ὁ ποτὲ τυφλός**» (ἔ.ἀ. 9,13) πιστοποιεῖ τὸ θαῦμα.

Οἱ φαρισαῖοι ὅμως δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν σ' ἓναν ἄνθρωπο ποὺ μὲ τόση εἰλικρίνεια διηγεῖται τὰ πράγματα ὅπως συνέβησαν. Στρεψοδικοῦν. Ὑποπεύονται δῆθεν, ὅτι δὲν τοὺς λείπει τὴν ἀλήθεια, ὅτι δὲν εἶν' αὐτὸς ποὺ θεραπεύθηκε ἀλλὰ κάποιος ἄλλος. Καλοῦν λοιπὸν τώρα **τοὺς γονεῖς** τοῦ πρώην τυφλοῦ καὶ ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν ἀπ' αὐτοὺς τρία πράγματα· πρῶτον ἂν αὐτὸς εἶνε ὁ γιὸς τους, δεύτερον ἂν γεννήθηκε τυφλός, καὶ τρίτον πῶς ἐξηγοῦν τὸ ὅτι εἶδε τὸ φῶς του. Οἱ γονεῖς πιστοποιοῦν τὴν ταυτότητά του, ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ γιὸς τους· βεβαιώνουν καὶ τὸ

ἐκ γενετῆς πάθημά του, ὅτι ἔτσι τυφλὸς γεννήθηκε. Ἄλλὰ στὴν τρίτη ἐρώτησι, «**πῶς ἄρτι βλέπει**» (ἐ.ἀ. 9,19), ἀποφεύγουν ν' ἀπαντήσουν εὐθέως· ἐνῶ γνωρίζουν, δηλώνουν ἄγνοια τάχα, λένε πῶς δὲν ξέρουν ποιὸς τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια, καὶ παραπέμπουν τοὺς φαρισαίους στὸν ἴδιο τὸ γιὸ τους, ποὺ εἶνε ἄλλωστε ἐνήλικας, γιὰ νὰ μάθουν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὴν ἐξήγησι.

Τώρα οἱ φαρισαῖοι καλοῦν γιὰ δεύτερη φορά τὸν «**ποτέ τυφλόν**». Τοῦ ὑποβάλλουν νέες ἐρωτήσεις, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴ νέα αὐτὴ ἀνάκρισι βγαίνει λαμπρότερη ἡ **ἀλήθεια ποὺ ἐρευνοῦν**. Ὁ τυφλός, μολονότι ἀγράμματος, συντρίβει μὲ ὅλη τὴ συνέπεια τῆς λογικῆς τὰ ἀνόητα ἐπιχειρήματα τῆς ἀπιστίας τῶν φαρισαίων· ὁ ἀγράμματος νικᾷ τοὺς σοφοὺς. Ἄφοῦ τὸν προκάλεσαν, ἔδωσε τὴ μάχη καὶ βγήκε νικητής· γιὰ αὐτὸς εἶχε μὲ τὸ μέρος τοῦ τὴν ἀλήθεια, ἐνῶ ἐκεῖνοι εἶχαν καὶ ὑποστήριζαν τὸ ψέμα. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἦττα τους οἱ φαρισαῖοι θὰ ἔπρεπε, ἂν ἦταν τίμιοι ἄντρες, νὰ ὁμολογήσουν τὴν πλάνη τους, νὰ πιστέψουν στὸ Χριστό, νὰ παραδεχτοῦν τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ διακηρύξουν τὸ μεγάλο αὐτὸ θαῦμα.

Ἄλλ' ἀλλοίμονο, αὐτοὶ ἐμμένουν στὴν ἀπιστία τους. Γιατί; **Διότι δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν**. Τὸ φῶς τῆς ἀληθείας λάμπει καθαρὰ καὶ προσφέρεται σὲ ὅλους ἄφθονο, ἀλλ' αὐτοὶ κλείνουν μόνοι τους τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους, γιὰ νὰ μὴν τὸ δοῦν· μοιάζουν μὲ τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνον ποὺ κλείνει ὅλα τὰ παράθυρα τοῦ δωματίου του, γιὰ νὰ μὴ μπῆ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ διακόψῃ τὸν ὕπνο.

* * *

Αὐτὸ ἔκαναν τότε οἱ φαρισαῖοι. Αὐτὸ κάνουν πάντα καὶ μέχρι σήμερα ὅλοι οἱ ἄπιστοι. Ἄρνοῦνται νὰ πιστέψουν στὸ Χριστὸ ὄχι γιὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ δὲν ἔχει ἀποδείξεις, ἀλλὰ γιὰ τὸ **δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν**. Καὶ γιὰ τὸ δὲν θέλουν; Γιὰ νὰ μὴν ὑποχρεωθοῦν νὰ δεσμεύσουν τὸν ἑαυτό τους στὴν αὐθεντία του καὶ νὰ ὑποταγοῦν στὸ νόμο του, διότι τότε θὰ πρέπη ν' ἀλλάξουν ὅλη τὴ ζωὴ τους. Ἡ θέλησί τους ἀντιδρᾷ πεισματικά, ὁ ἐγωισμὸς τους δὲν δέχεται νὰ δηλώσῃ ὑποταγὴ στὸ Χριστό· τὰ πάθη τους φράζουν μὲ κάθε τρόπο τὰ μάτια τῆς ψυχῆς καὶ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ εἰσδύσῃ σ' αὐτὴν οὔτε μιὰ ἐλάχιστη ἀκτίνα πίστεως.

Αὐτὸς εἶνε ὁ **κυριώτερος λόγος**, γιὰ τὸν ὁποῖο τόσοι ἄνθρωποι μένουν μακριὰ ἀπὸ τὸ Χριστό. Ὁ Χριστὸς ἦρθε στὸν κόσμον ὡς φῶς ποὺ σκορπίζει παντοῦ ἀκτίνες οὐράνιες, ἀλλὰ «**ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα**. Πᾶς

γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ»· οἱ ἄνθρωποι—κατὰ περιέργου τρόπο—ἀγάπησαν περισσότερο τὸ σκοτάδι παρὰ τὸ φῶς, γιὰ τὸ ἔργα τους ἦταν πονηρὰ· καὶ καθέννας ποὺ κάνει κακὰ πράξεις μισεῖ τὸ φῶς καὶ δὲν πλησιάζει σ' αὐτό, γιὰ νὰ μὴ φανερωθοῦν τὰ ἔργα του (ἐ.ἀ. 3,19-20).

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ, ὅτι δηλαδὴ ὄχι ἔλλειψις ἐπαρκῶν ἀποδείξεων ἀλλὰ μία **διεφθαρμένη καὶ διεστραμμένη θέλησις** κρατᾷ τοὺς ἀπίστους μακριὰ ἀπὸ τὸ Χριστό, πιστοποιοῦν συχνὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν μεγαλυτέρων ἀπίστων. ✓ **Νὰ οἱ φαρισαῖοι**· δὲν πιστεύουν γιὰ τὸ ἔχουν μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό τους—τί εἶν' αὐτός, λένε, νὰ τὸν παραδεχτοῦμε; «**ἡμεῖς τοῦ Μωυσέως ἐσμὲν μαθηταί**» (ἐ.ἀ. 9,28)—· λόγῳ τοῦ ἐγωισμοῦ τους δὲν δέχονται ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τὴν ἀφεντιά τους... ✓ **Νὰ καὶ οἱ δῆθεν μορφωμένοι**· δὲν πιστεύουν γιὰ τὸ νομίζουν πῶς τὰ ξέρουν αὐτοὶ ὅλα καὶ περιφρονοῦν ὡς ἀφελεῖς ὅσους δέχονται τὸ Εὐαγγέλιο. ✓ **Νὰ καὶ οἱ σημερινὸι ἄθεοι**· δὲν πιστεύουν γιὰ τὸ αὐτοὶ ἔχουν μεγάλη πεποίθησι στὸν ὀρθολογισμό καὶ τὴν «ἐπιστήμη» τους, πολὺ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὶς γνώσεις καὶ τὴ διανοήσιν τους. Δὲν εἶνε αὐτοὶ σὰν κάτι γριουλες, ὥστε νὰ παραδέχωνται ἀμέσως ὅ,τι διδάσκει ἡ Ἐκκλησία· ὁ νοῦς τους, ὅπως λένε, εἶνε ἀδέσμευτος ἀπὸ «προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες τοῦ ὄχλου»—ἔτσι χαρακτηρίζουν τὰ δόγματα καὶ τὶς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας—, κι ἀπὸ τὶς ὑψηλὰς ἔδρες τους βλέπουν μὲ μάτι ἐσχάτης περιφρονήσεως τὸν πολὺ λαὸ νὰ συνωστίζεται στοὺς ναοὺς, γιὰ νὰ προσευχηθῆ καὶ ν' ἀκούσῃ τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ. Μένουν μακριὰ!

Ἀγαπητὲ ἀδελφέ! Μὴ σὲ ξεγνίζει καὶ μὴ σὲ τρομάζει τὸ πλῆθος τῶν ἀπίστων τῆς συγχρόνου γενεᾶς μας. **Ἦταν ἐπόμενο καὶ ἀναμενόμενο** νὰ παρουσιαστῆ τὸ φαινόμενο αὐτό· μιὰ γενεὰ ποὺ ἔζησε καὶ ζῆ λατρεύοντας **τὸ ἐγώ**, δὲν ἦταν δυνατόν παρὰ νὰ ἐκθρέψῃ καὶ ἀπίστους. Ἄν ἐξετάσῃς προσεκτικὰ τὴ ζωὴ τους, θὰ δῆς, ὅτι κάποια μυστικὴ πληγὴ ὑπάρχει στὴν ταλαίπωρη ψυχὴ τους· ἐξ αἰτίας τῆς πληγῆς αὐτῆς ἡ καρδιά τους δὲν εἰρηνεύει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δῆ τὸ ἰλαρὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο, νὰ στείλῃ τὴ **χάρι** του καὶ **νὰ ἀφαιρέσῃ** ἀπὸ τὶς καρδιὰς τῶν ἀπίστων **τὸ κάλυμμα τῆς κακίας**, γιὰ νὰ μπορέσουν ν' ἀπολαύσουν καὶ αὐτοὶ τὴ λαμπρότητα τῆς δόξης Του.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**